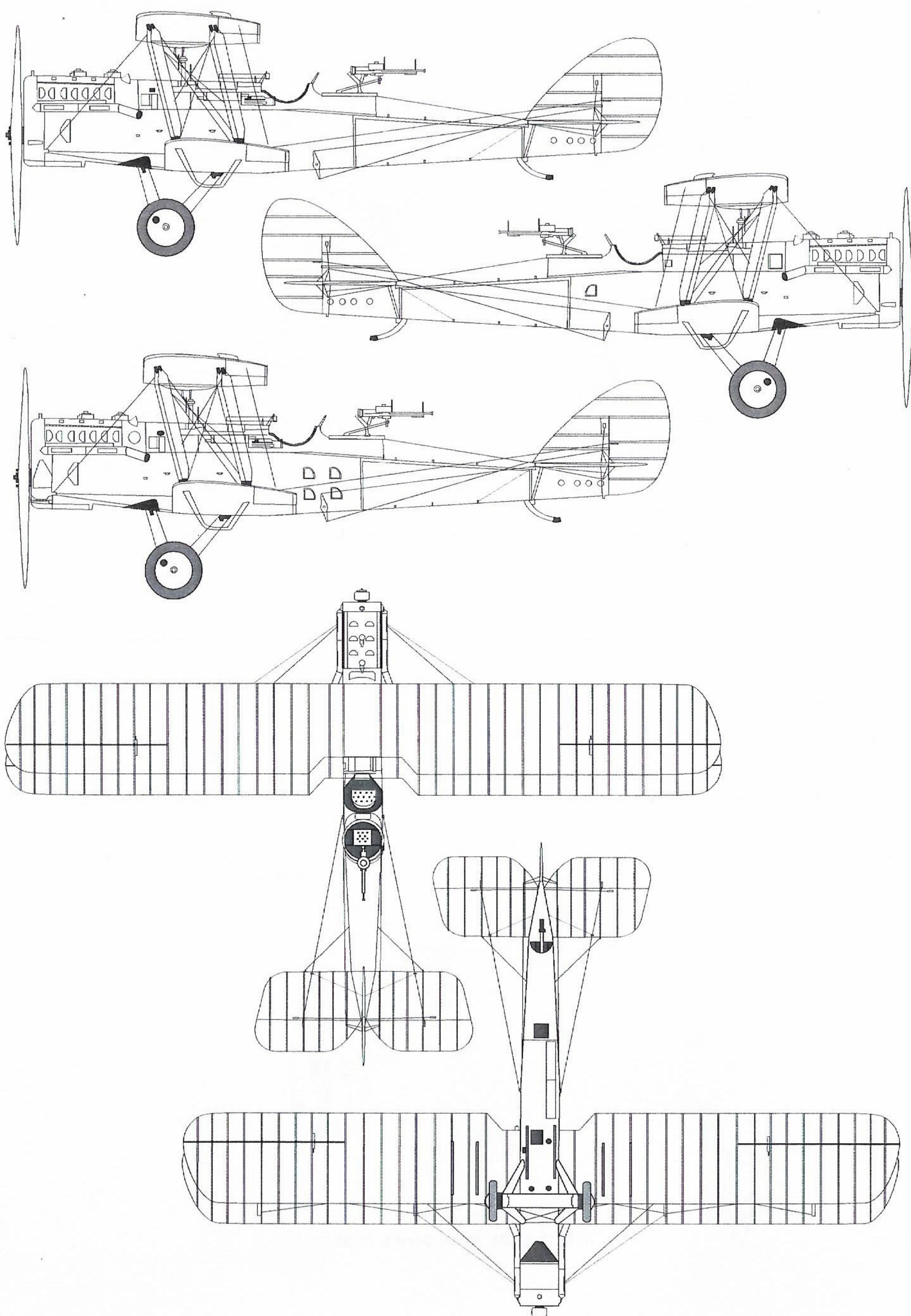

Airco DH 9A(Polikarpov R-1)

Plastic model
1/72

DE HAVILLAND AIRCO DH9A POLIKARPOV R-1

HISTORIE

Airco D.H.9 byl britský dvoumístný dvouplošný bombardér vyráběný firmou Airco a používaný během první světové války i po ní. Typ D.H.9 byl navržen Geoffrey de Havillandem u firmy Aircraft Manufacturing Company (Airco). Využíval téměř beze změny konstrukce křídel a ocasních ploch D.H.4, největší změny zasáhly konstrukci střední části trupu, kde byla přemístěna palivová nádrž před pilota. Výsledkem bylo přiblížení pilota blíže k střelci/pozorovateli (což jim usnadnilo vzájemnou komunikaci). zV důsledku toho že letoun nedosahoval ani výkonů staršího D.H.4, od května do listopadu 1918 bylo jen u 99. a 104. squadrony následkem činnosti nepřítele ztraceno 54 letounů (dalších 94 ale bylo ztraceno při nehodách, z velké části způsobených defekty nespolehlivých motorů) při 848 operačních letech (což představovalo neakceptovatelných 6,37% bojových ztrát způsobených protivníkem). Uvažovalo se o jeho úplném stažení nicméně nakonec byly tyto bombardéry úspěšné v operacích na středním východě proti Turecku. Letoun D.H.9 sloužil v letectvu několika spojenců Velké Británie, mimo jiné také v tehdejší Jihoafrické unii (pozdější Jihoafrické republice), kde letoun přejmenovali názvem Mpala a vybavili motory Jupiter. Celkem byla v několika kontraktech objednána stavba 4630 letounů D.H.9, skutečně jich bylo postaveno 4091, výroba byla zastavena v roce 1919 (3204 strojů bylo vyrobeno do konce roku 1918, z toho 2166 bylo dodáno Královskému letectvu; množství dalších strojů bylo uskladněno či dodáno nekompleťováno). Firma Westland Aircraft vyrobila v licenci přibližně 250 kusů D.H.9.

HISTORY

The Airco D.H.9 was a British two-seat biplane bomber manufactured by Airco and used during and after World War I. The D.H.9 was designed by Geoffrey de Havilland at the Aircraft Manufacturing Company (Airco). It used the D.H.4's wing and tailplane design almost without modification, with the biggest changes affecting the mid-fuselage design, where the fuel tank was relocated in front of the pilot. The result was to bring the pilot closer to the gunner/observer (making it easier for them to communicate with each other). As a result of the aircraft not even achieving the performance of the older D.H.4, from May to November 1918, 54 aircraft were lost to enemy action in the 99th and 104th Squadrons alone (but a further 94 were lost in accidents, largely caused by unreliable engine defects) in 848 operational sorties (representing an unacceptable 6.37% of combat losses caused by the enemy). A complete withdrawal was considered, however, ultimately these bombers were successful in operations in the Middle East against Turkey. The D.H.9 served in the air forces of several UK allies, including the then South African Union (later South Africa), where the aircraft was renamed Mpala and fitted with Jupiter engines. A total of 4,630 D.H.9s were ordered to be built in several contracts, 4,091 were actually built and production ceased in 1919 (3,204 were built by the end of 1918, of which 2,166 were delivered to the Royal Air Force; many more were stored or delivered incomplete). Westland Aircraft produced approximately 250 D.H.9s under licence.

Drill hole

Remove

Reduce

Make new

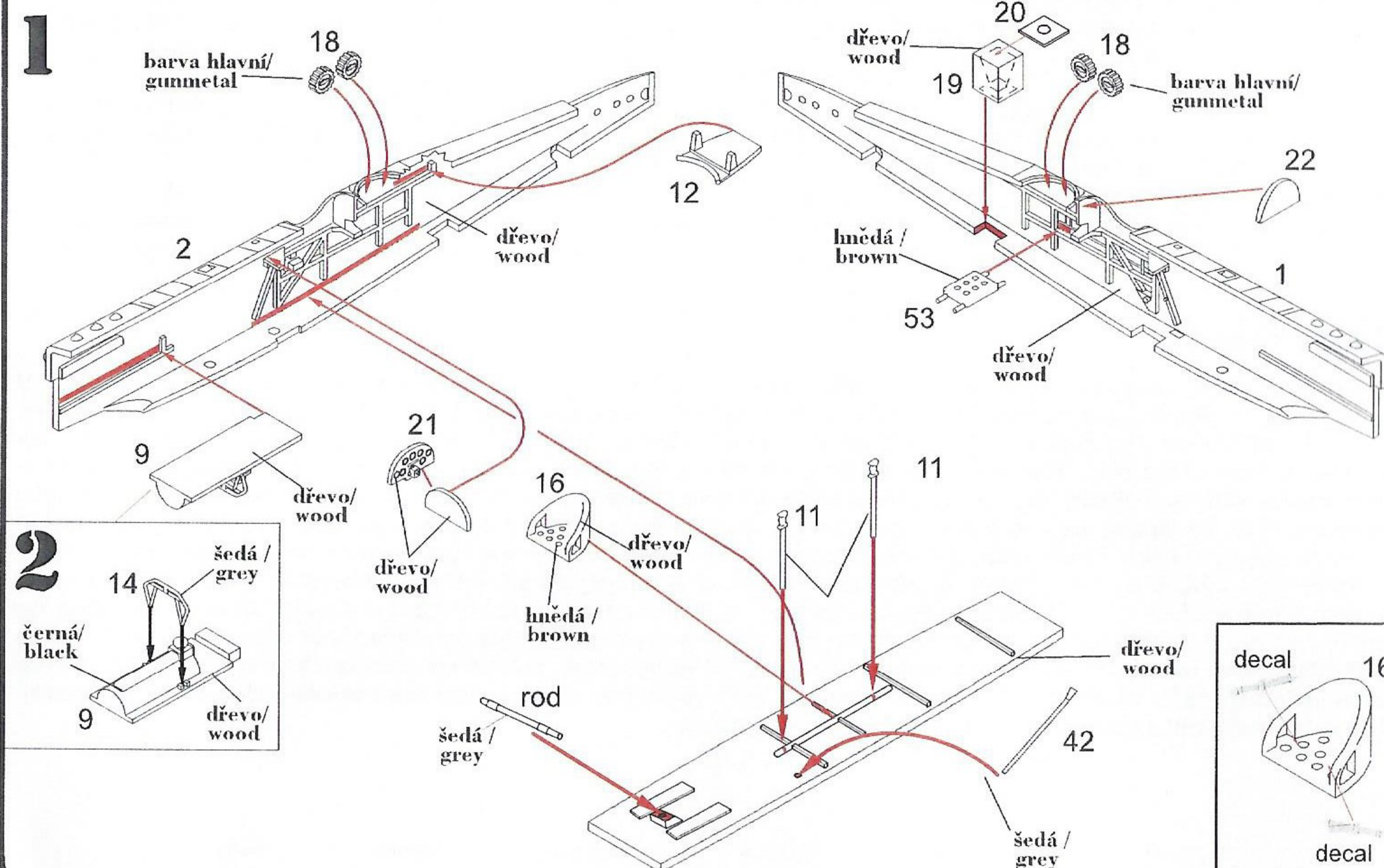
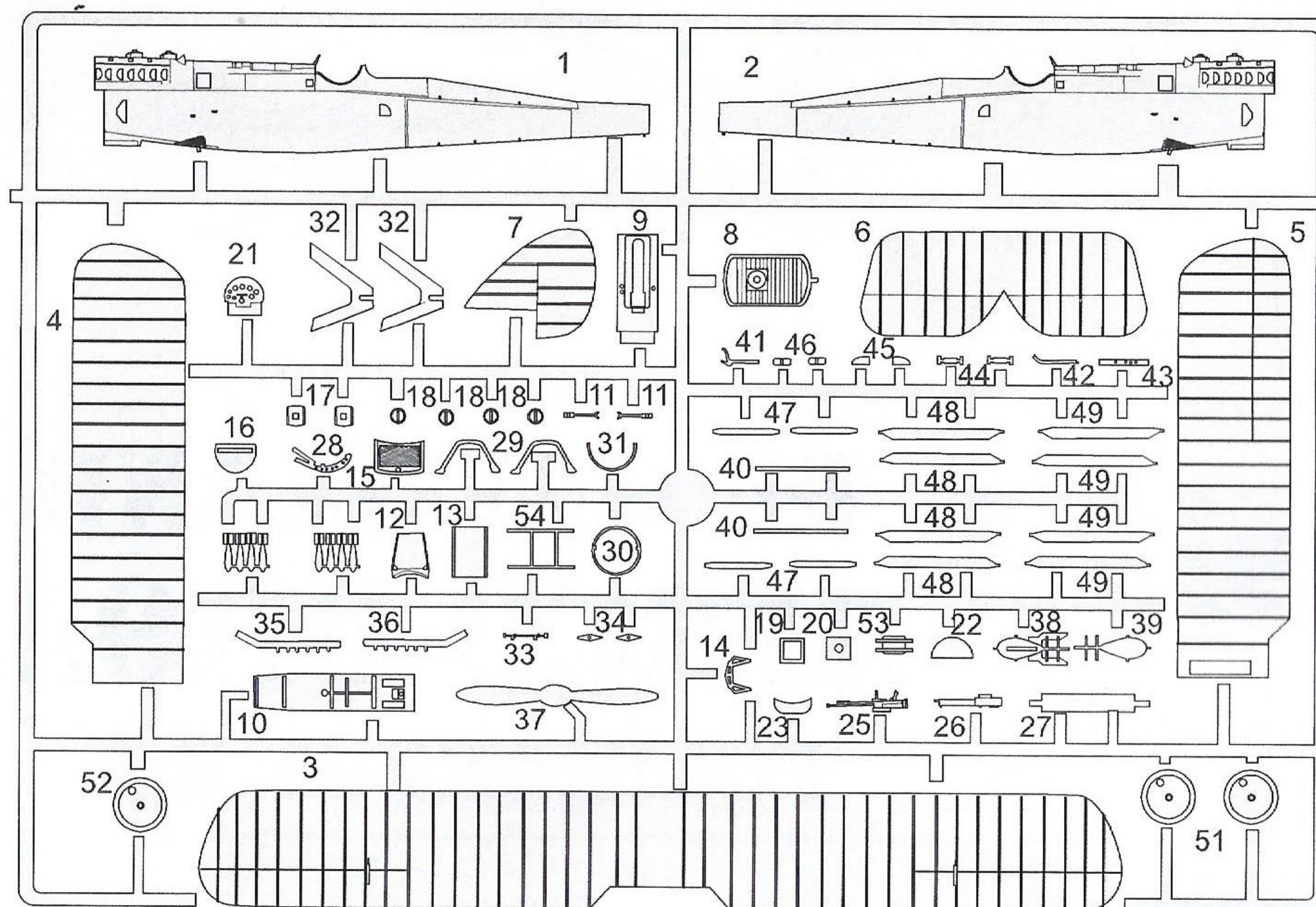
Option

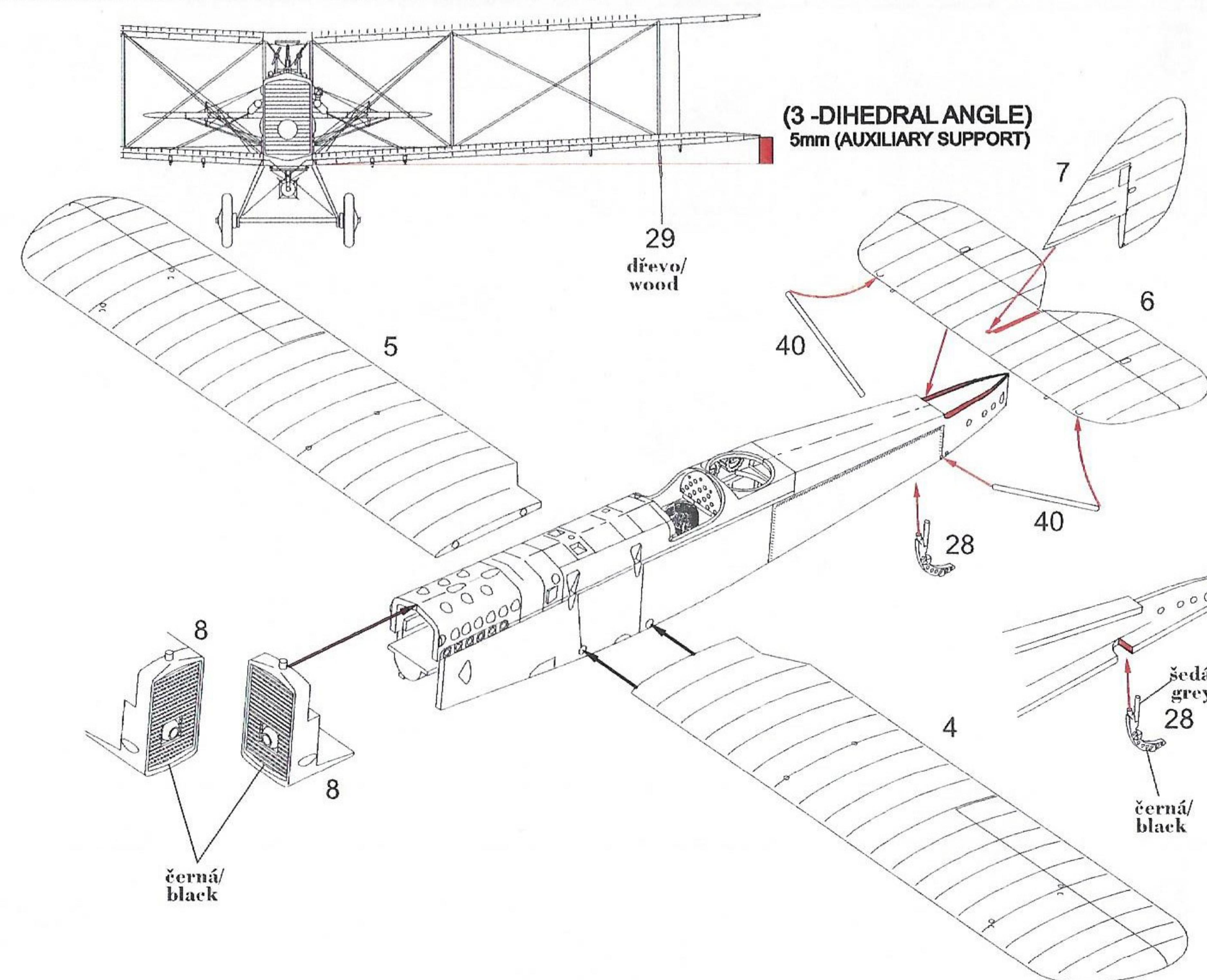
Putty

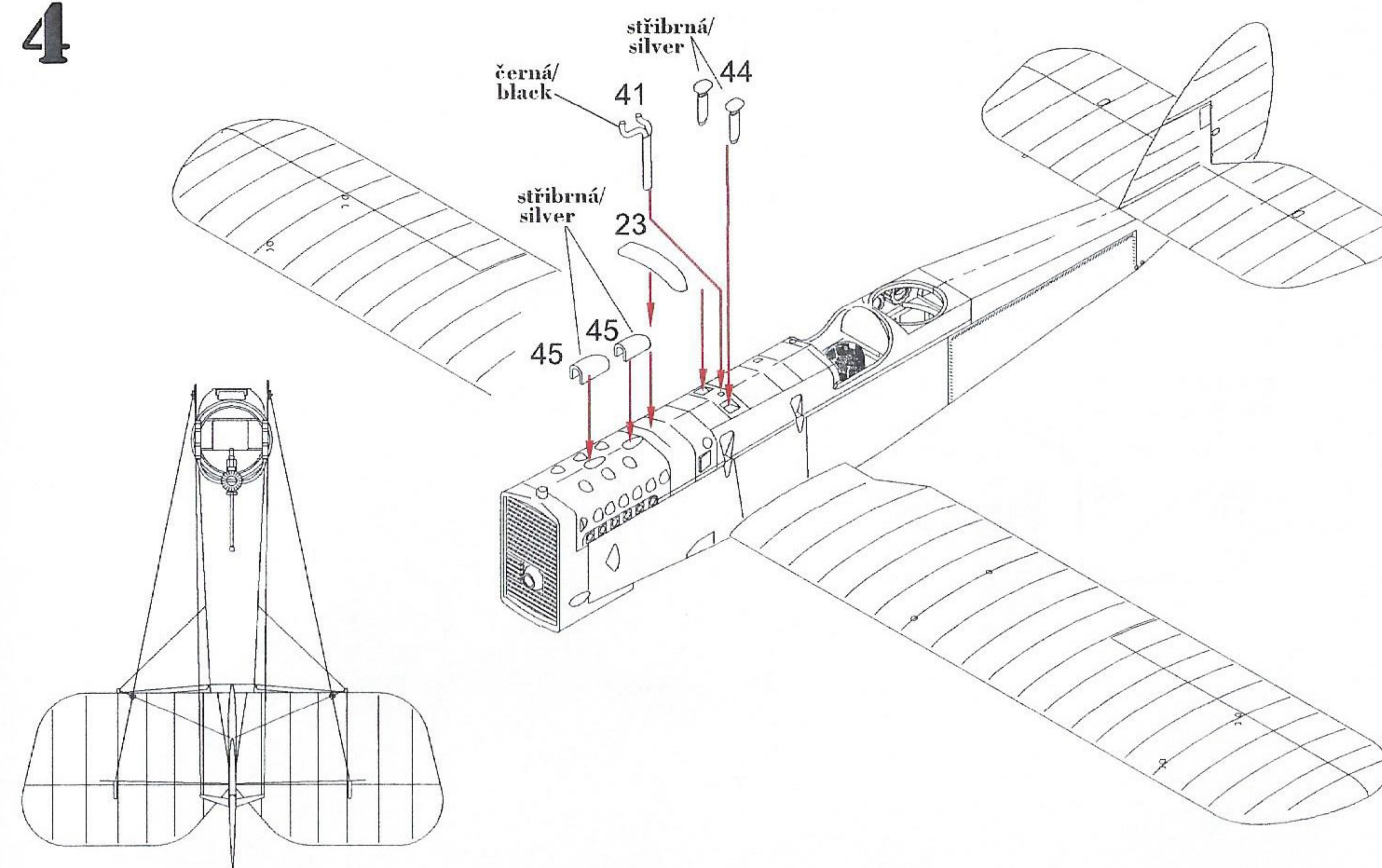
Plastic Parts

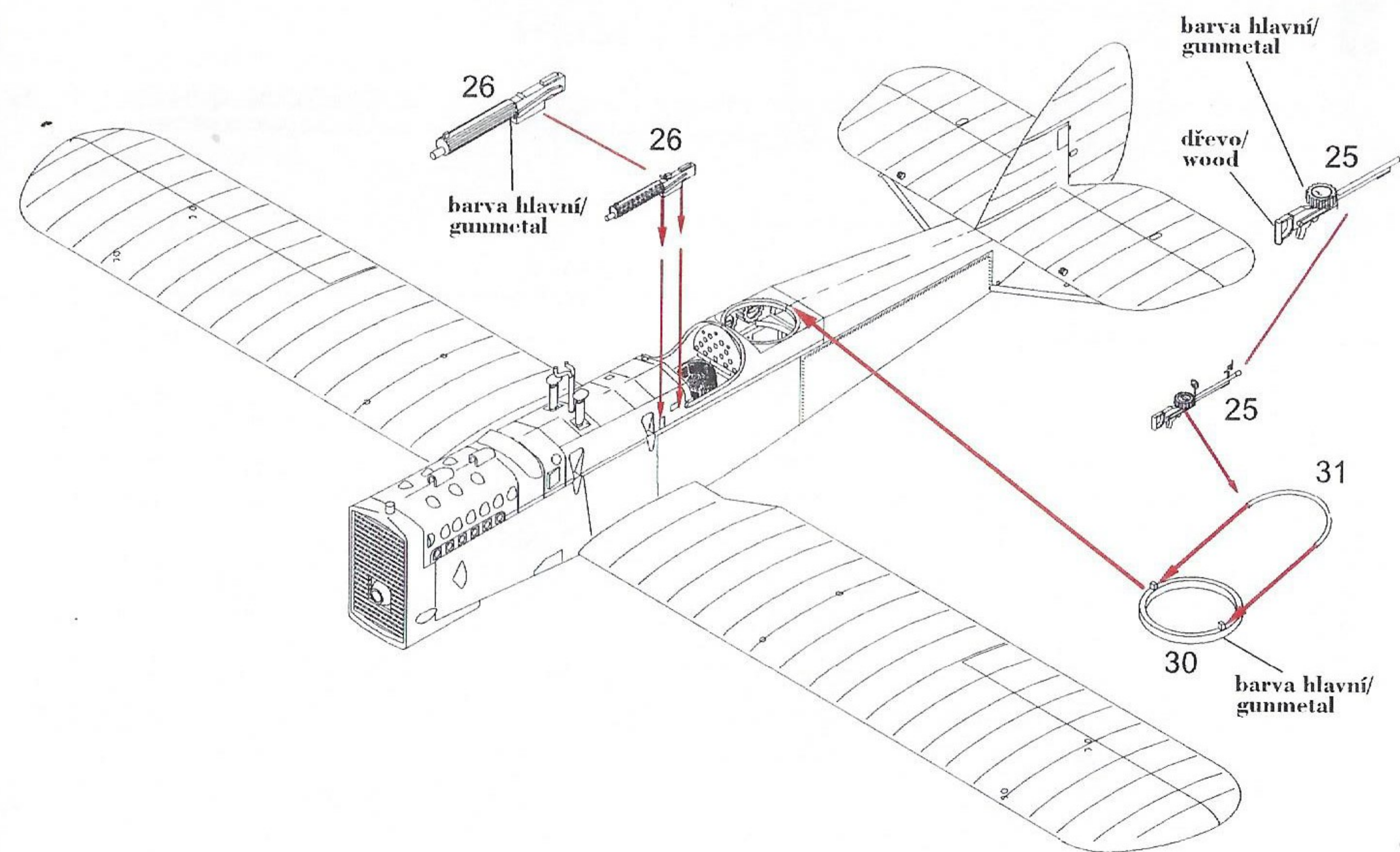
3

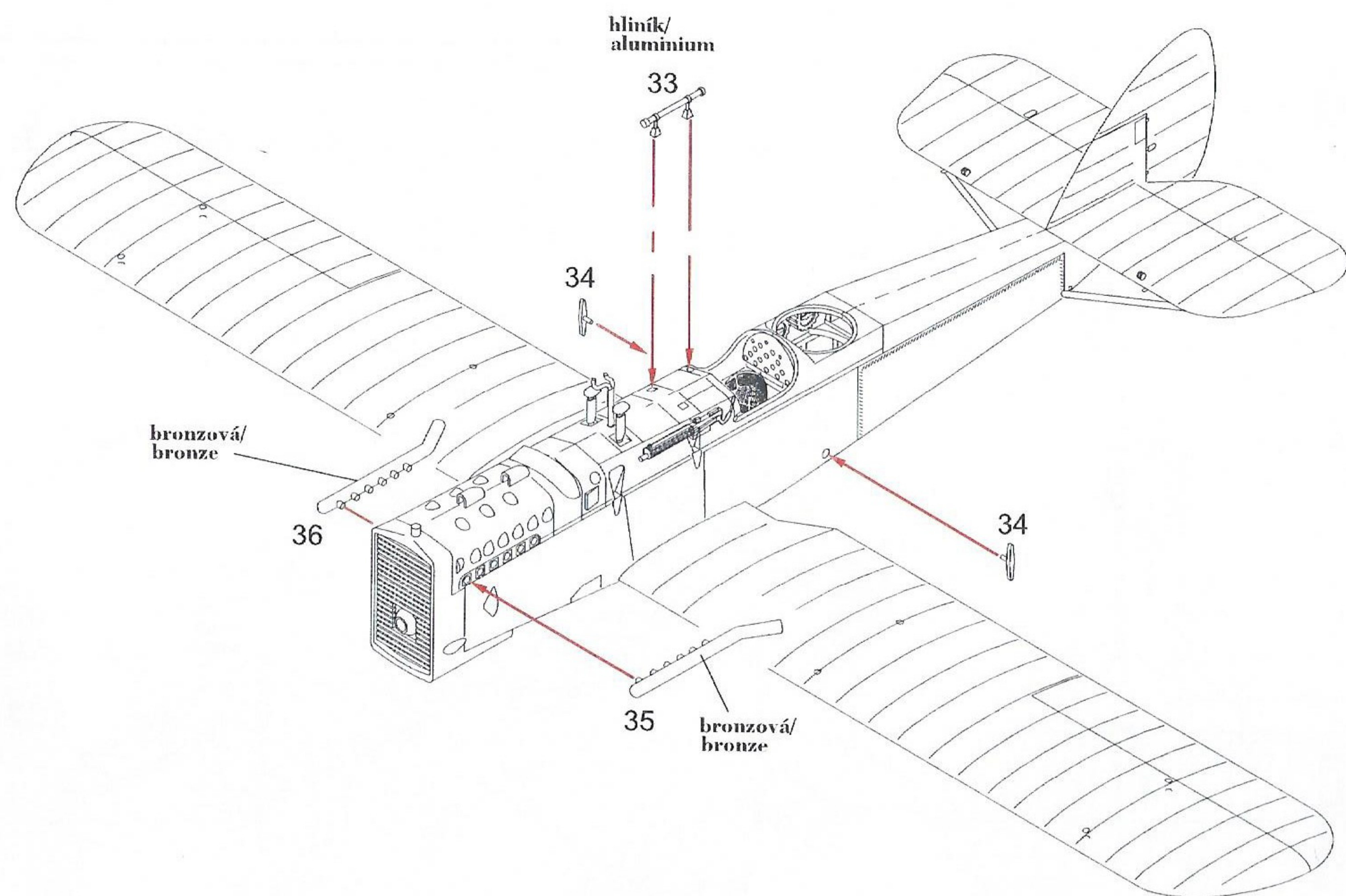
4

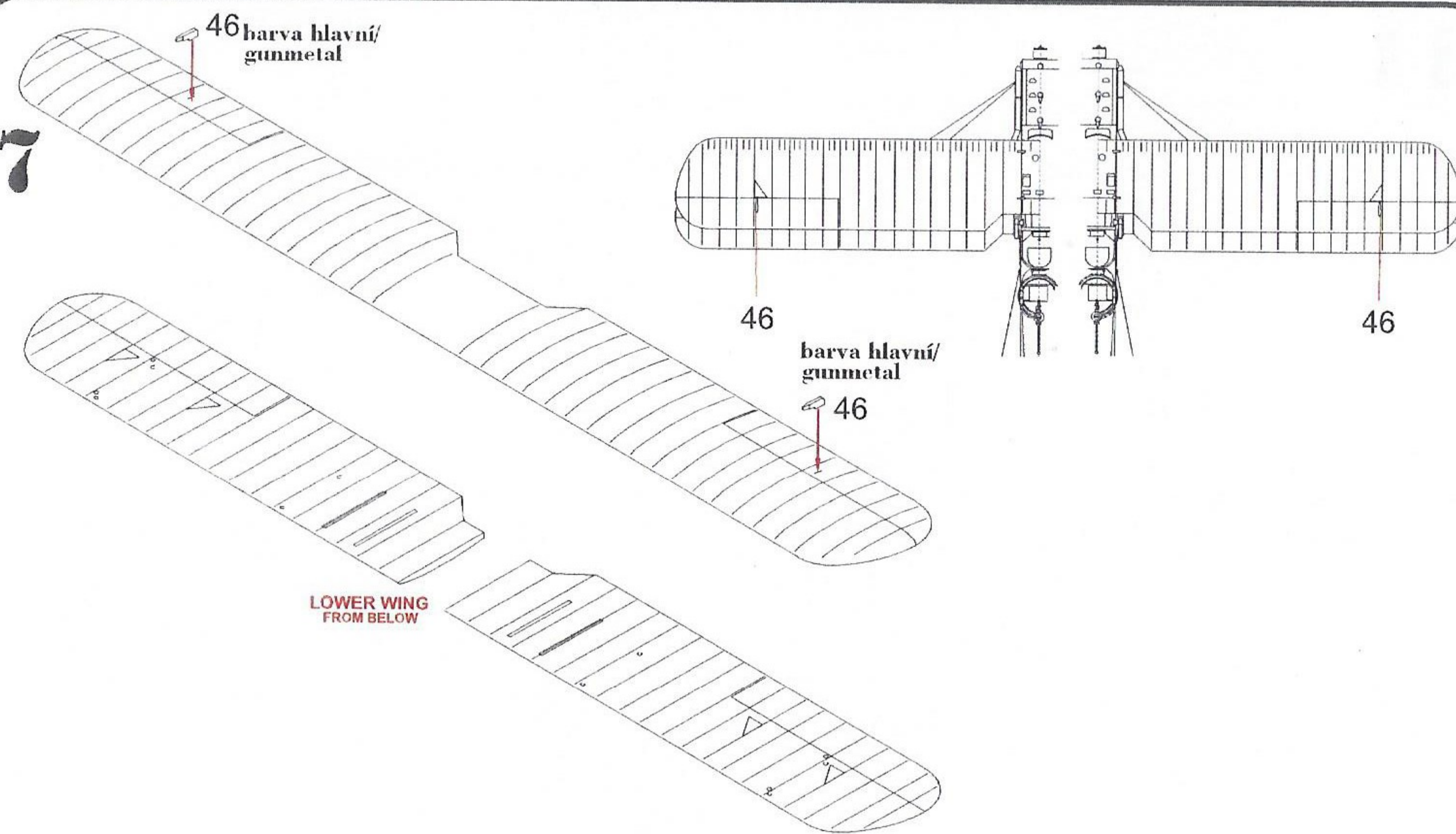
5

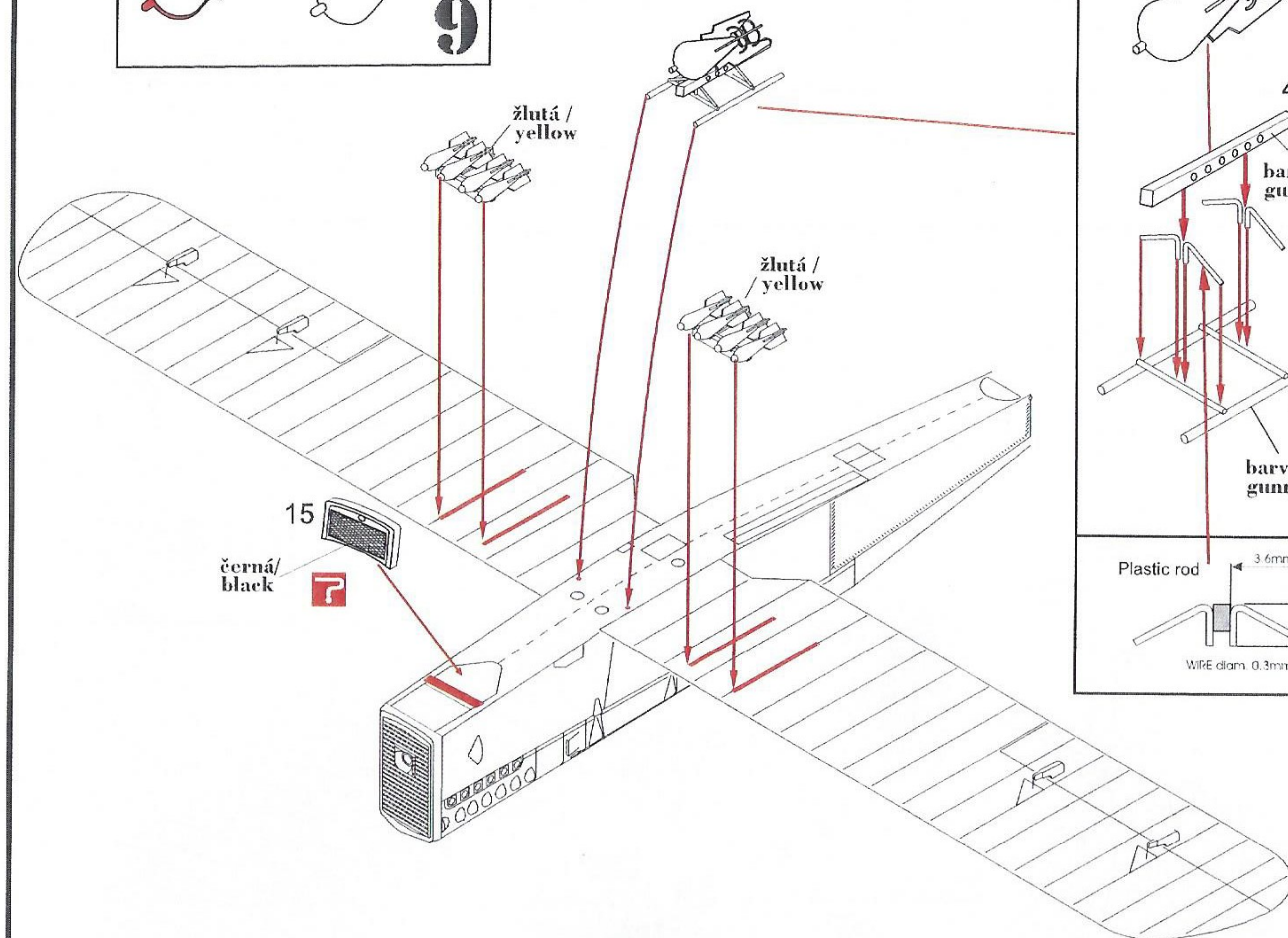
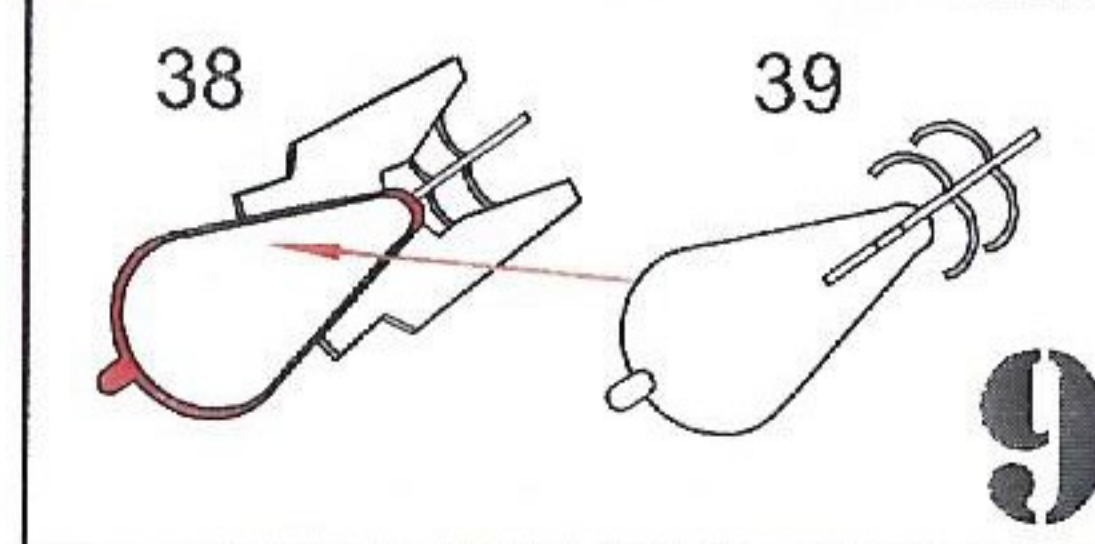
6

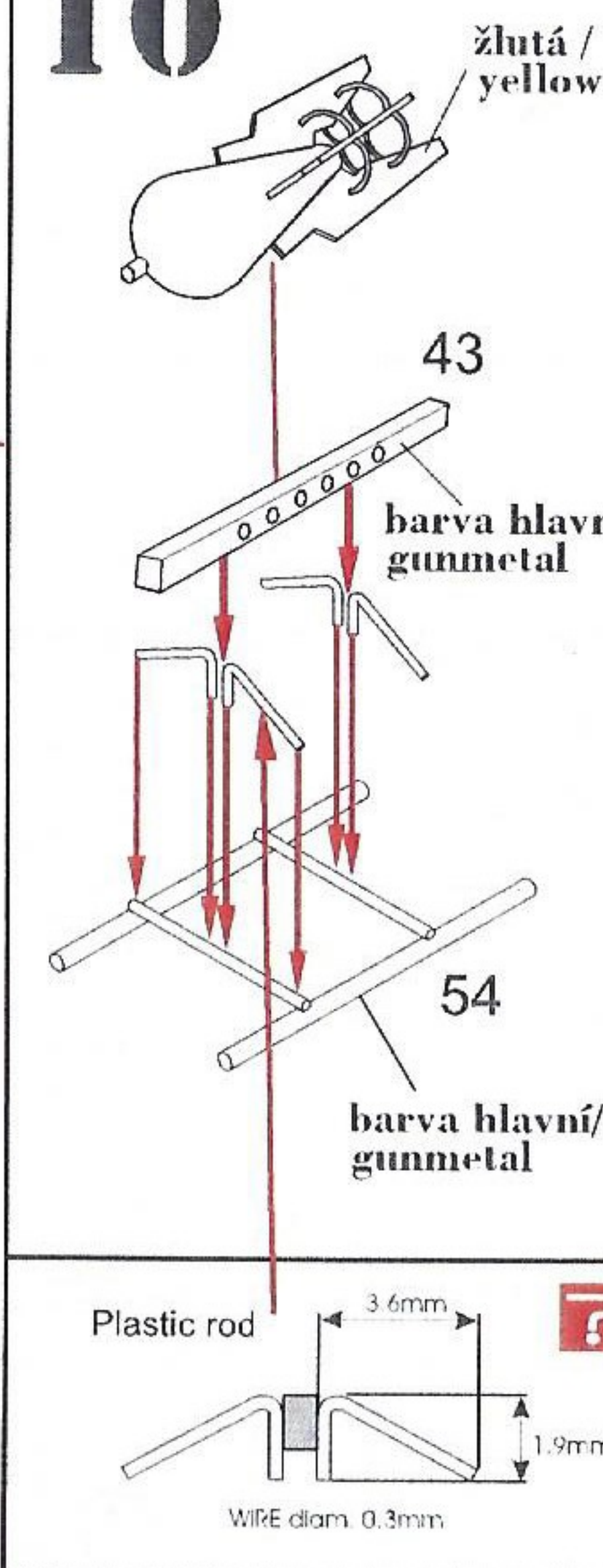
7

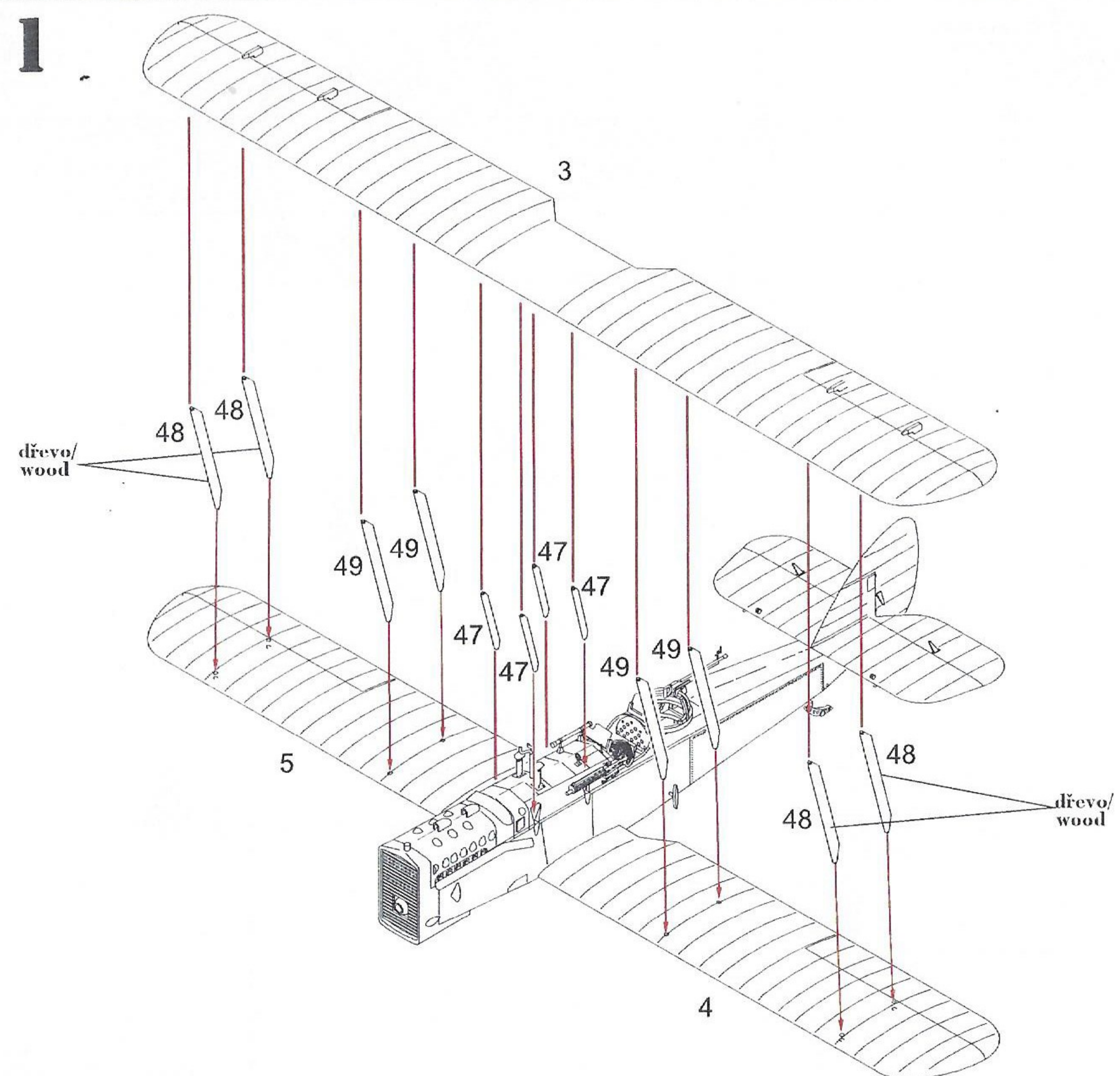
8

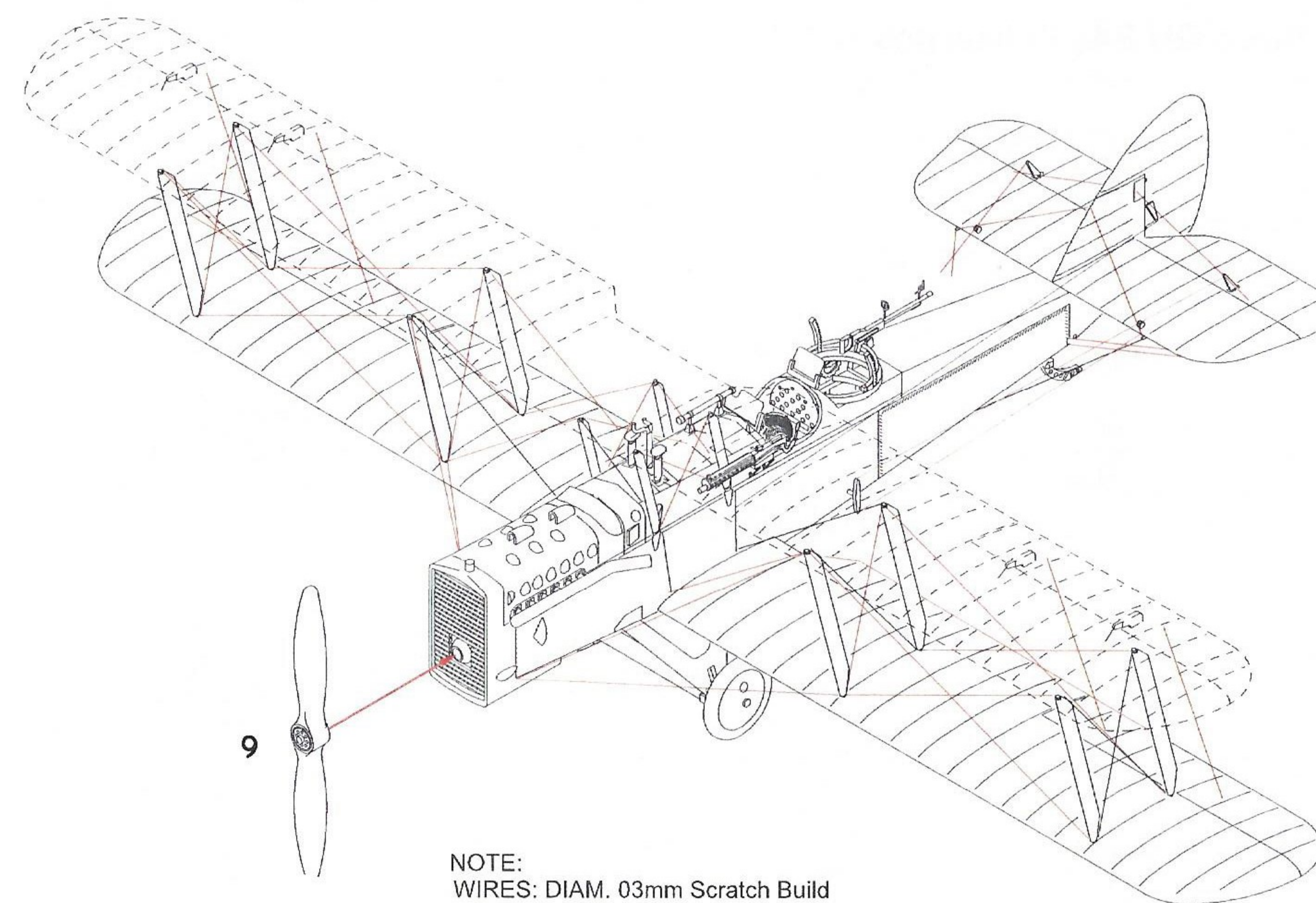
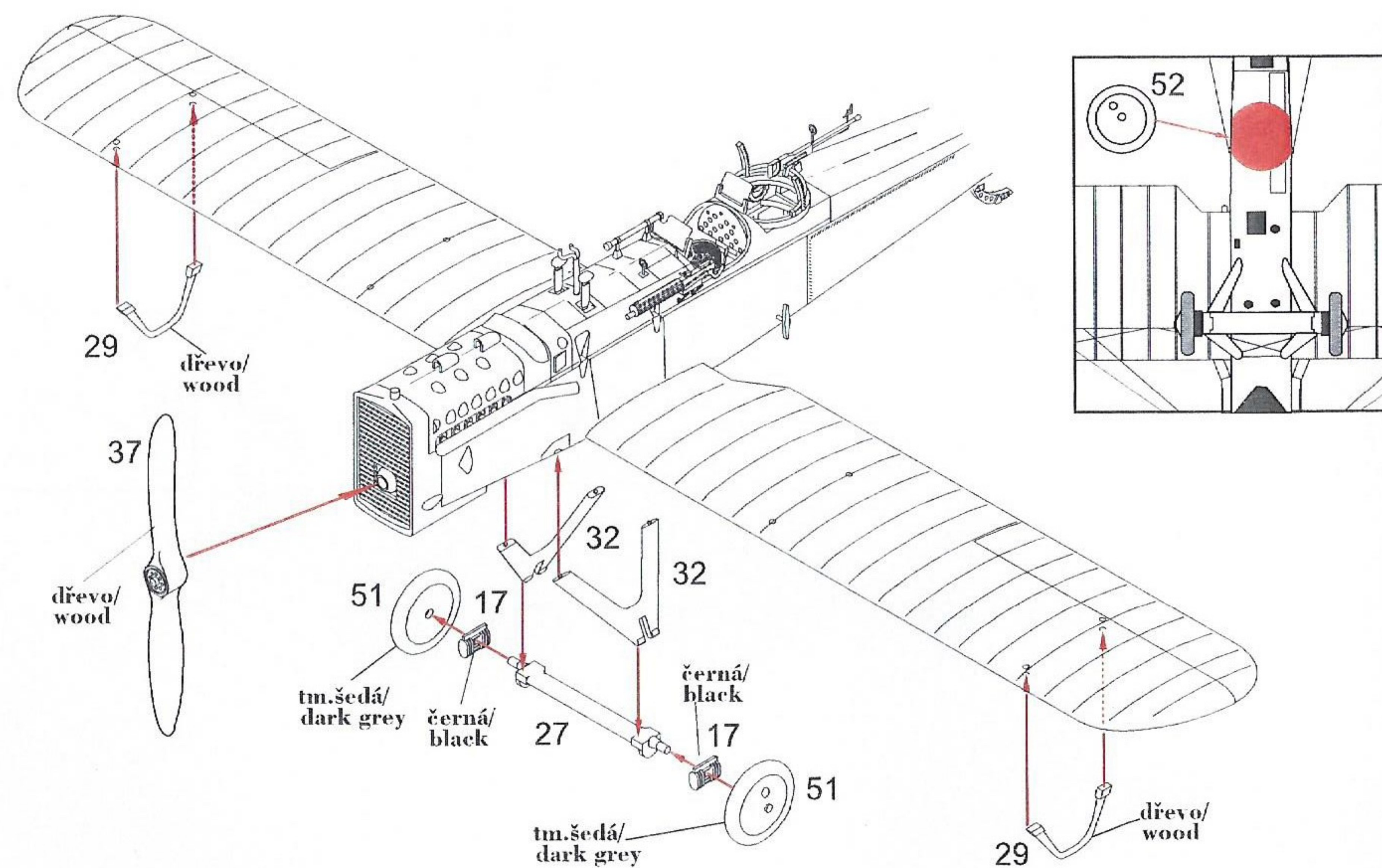
10

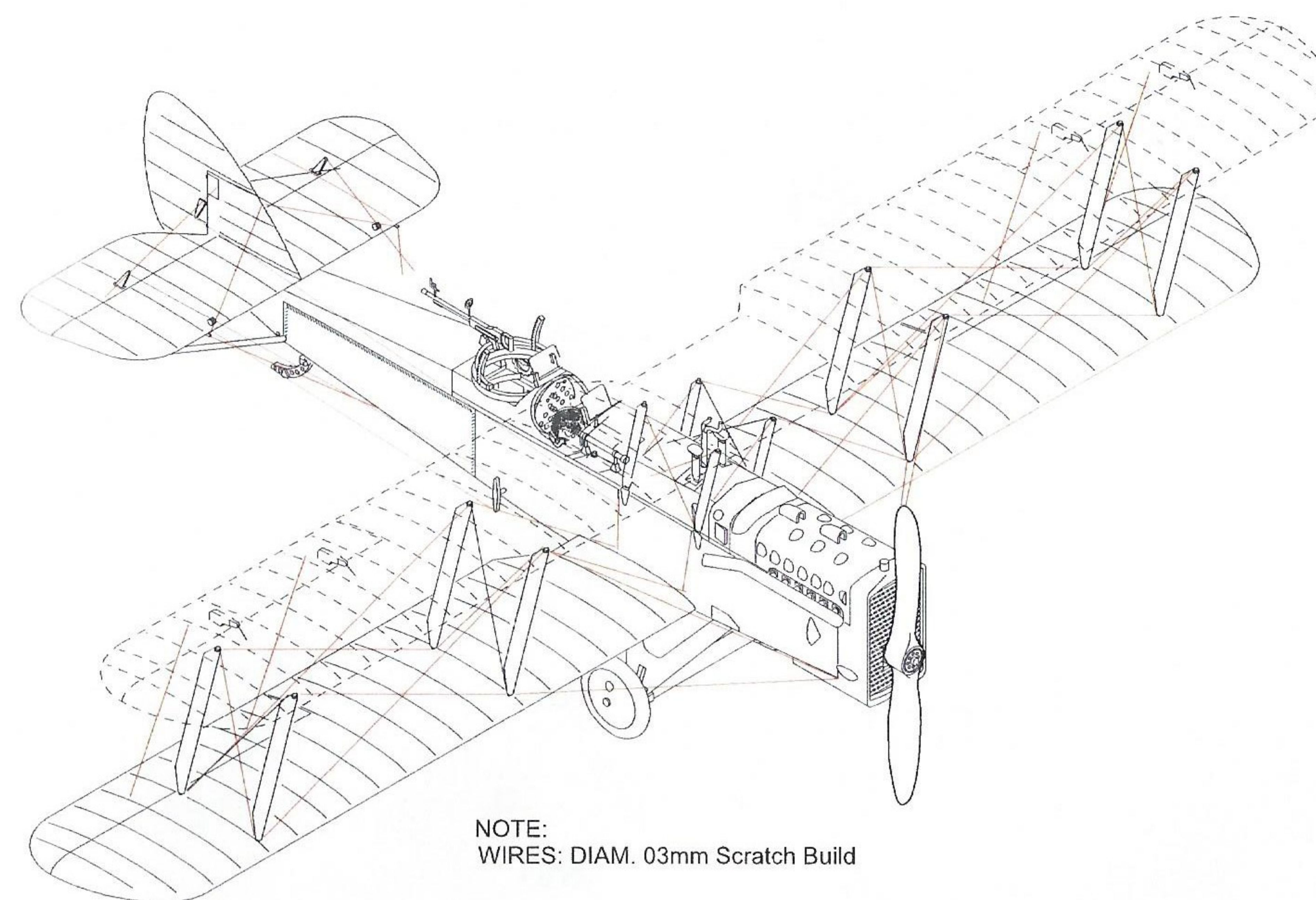
11

12

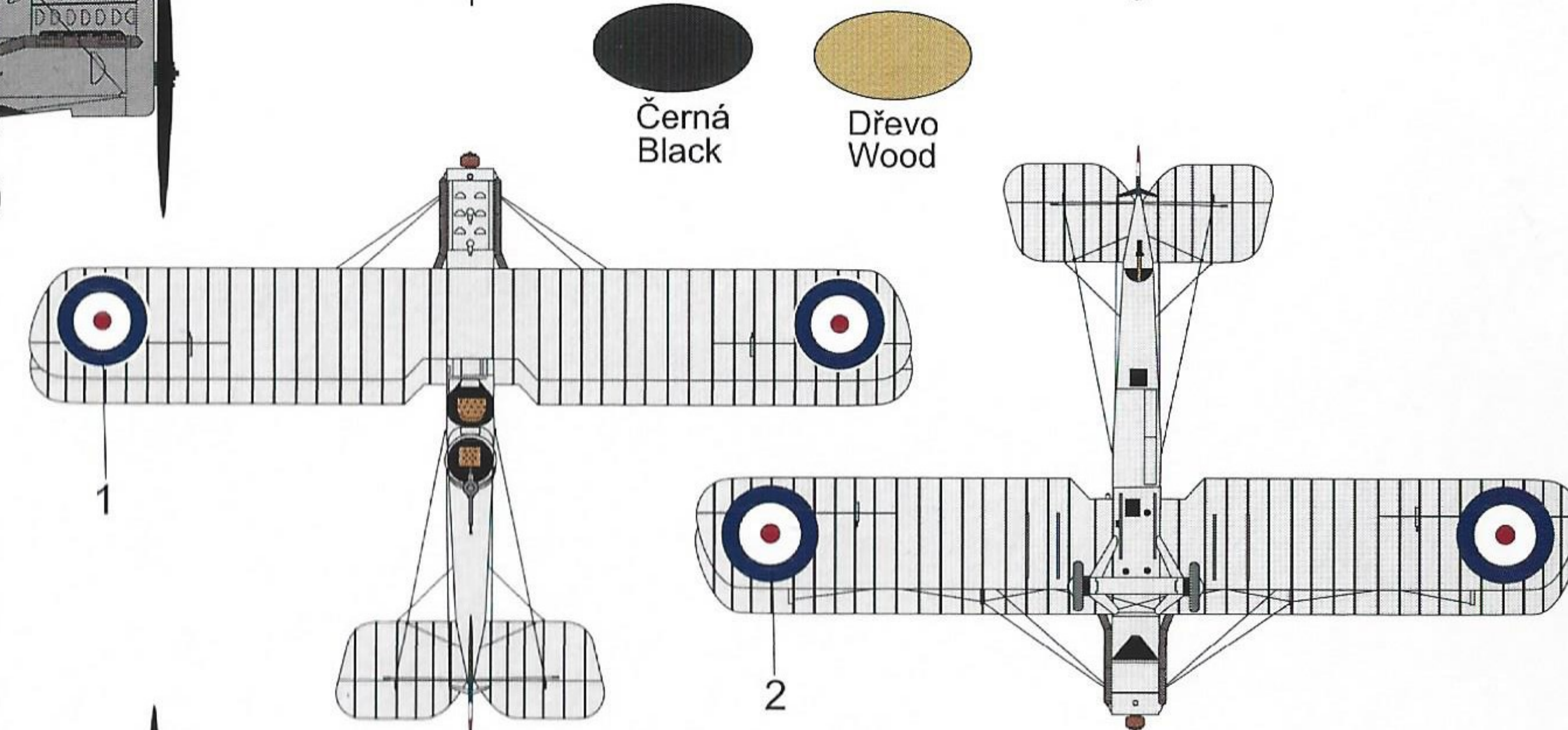
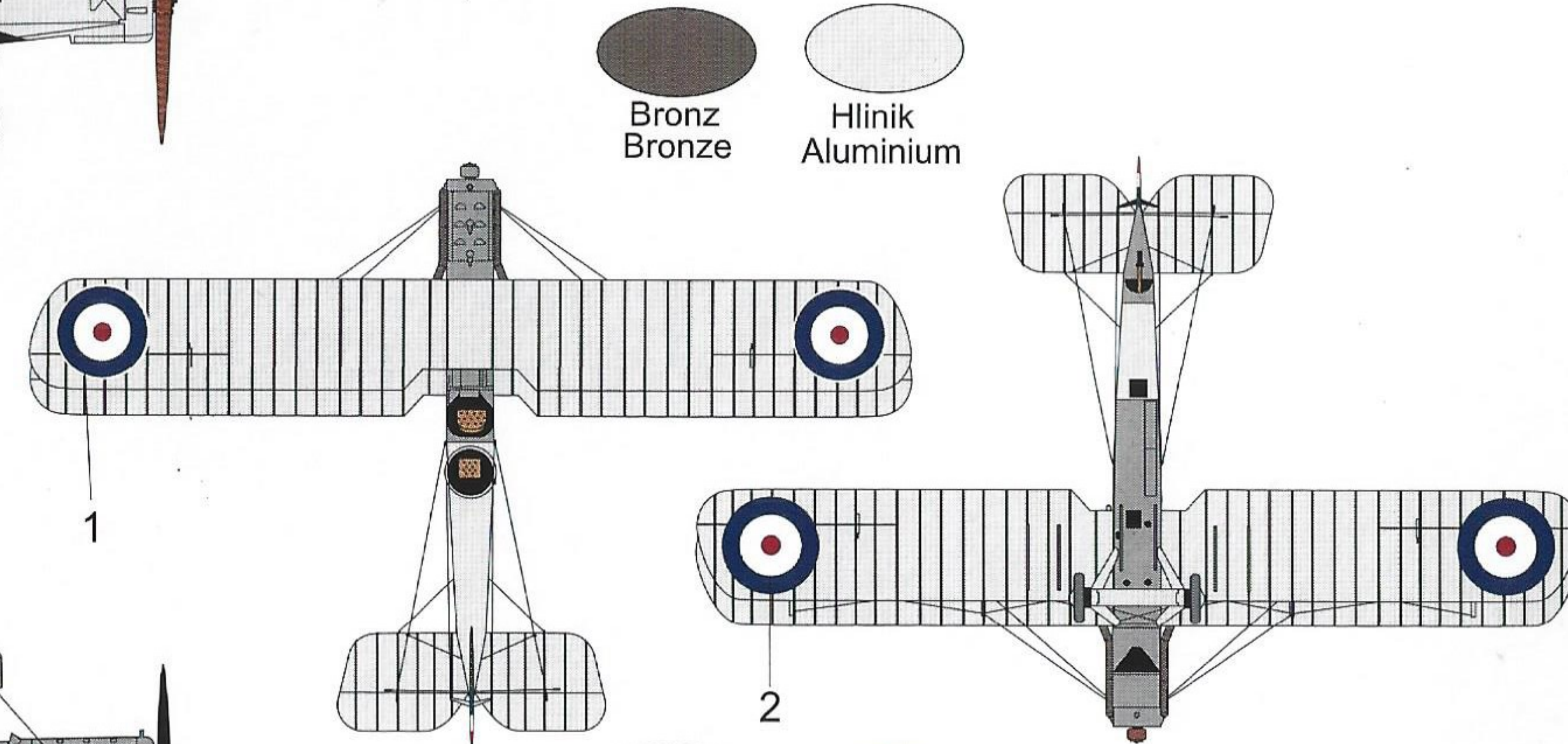
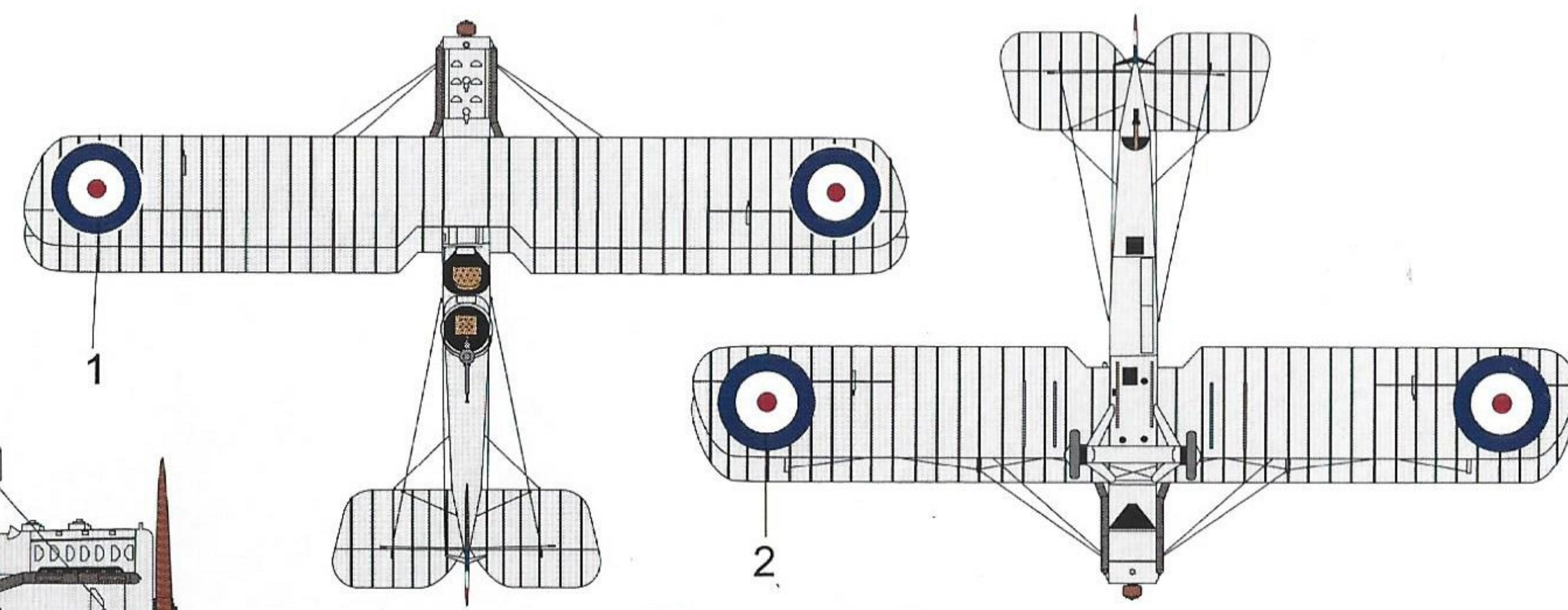
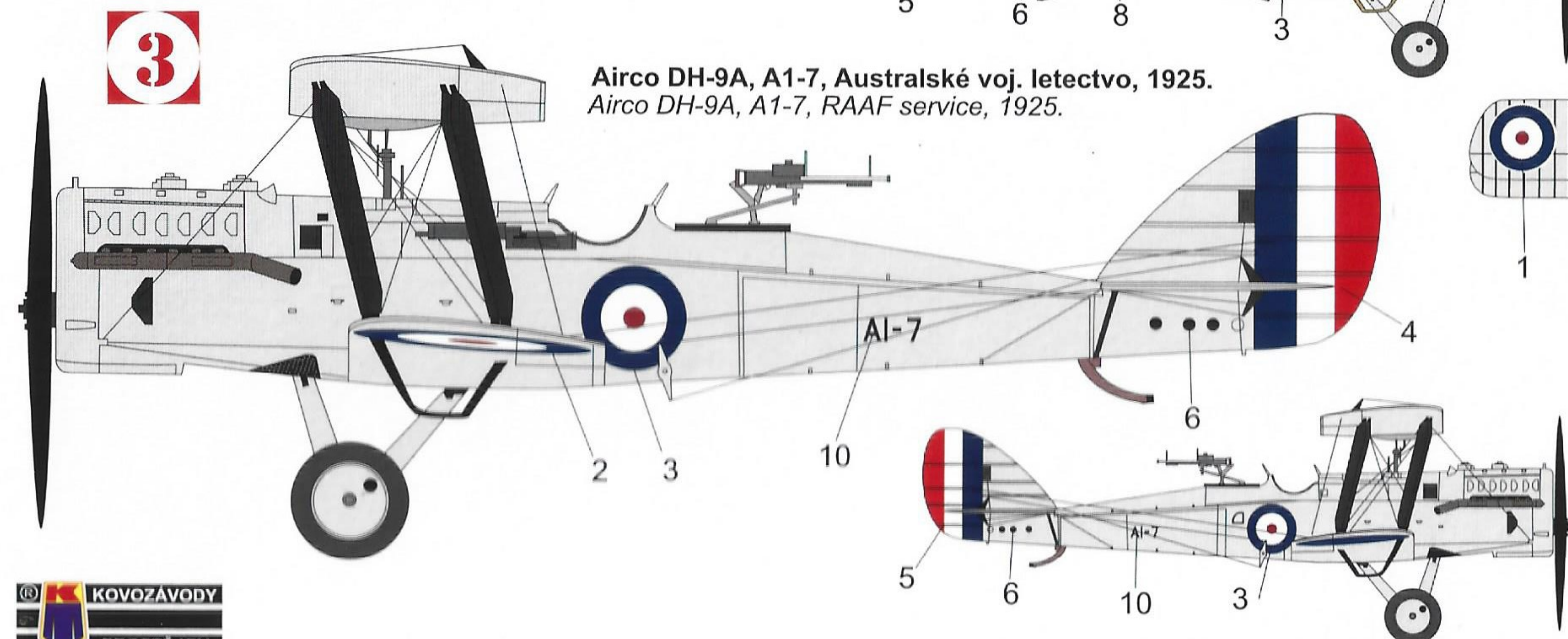
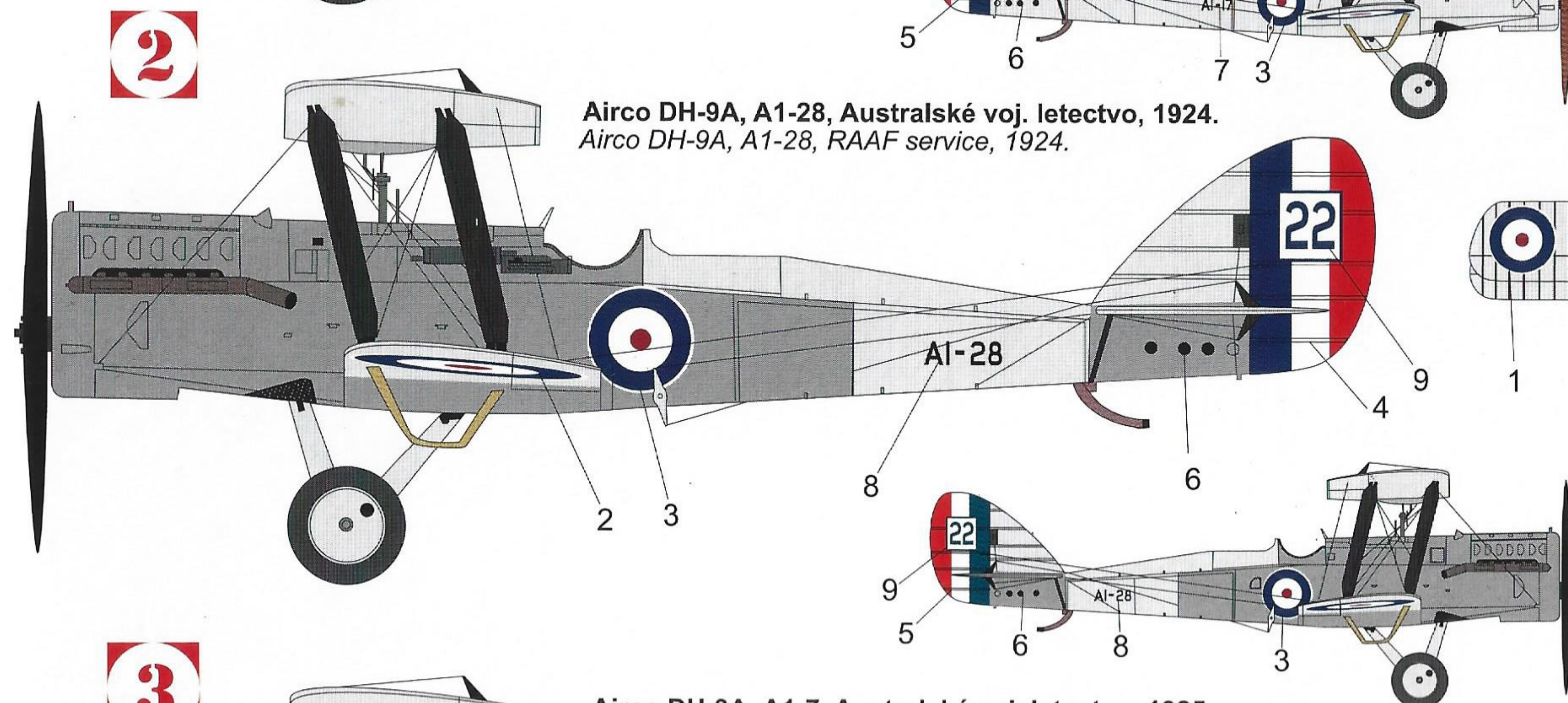
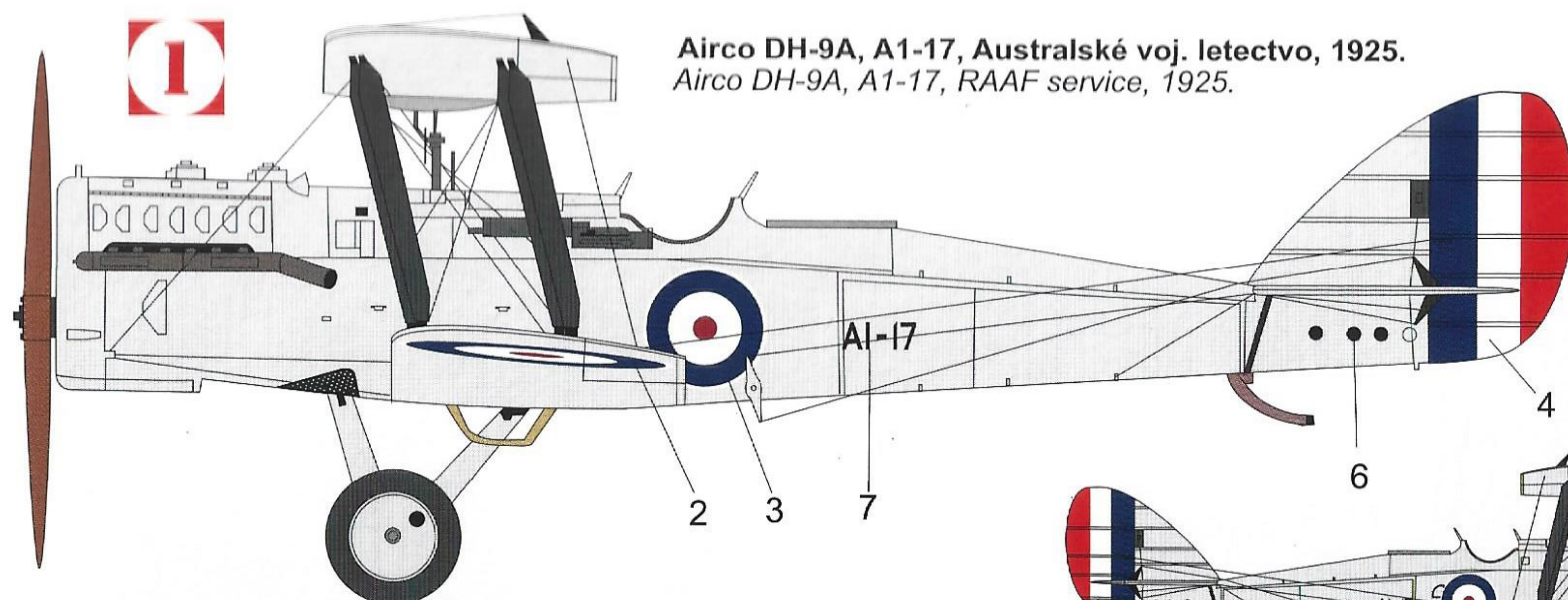

NOTE:
WIRES: DIAM. 03mm Scratch Build

NOTE:
WIRES: DIAM. 03mm Scratch Build

Zbarvení & Označení Colours & Markings

Bronz
Bronze

Hliník
Aluminium

Černá
Black

Dřevo
Wood

Šedá
Grey

Tm. šedá
Dark Grey